

ASZTALOS PÁL, UJFALVI SÁNDOR és LÉSZAY JÚLIA sírkövei

Asztalos Pál (1816-1849) neogótikus kövének felirata minden lényegeset elmond a forradalmi idők jeles személyiségéről:

*„Országos képviselő/ kormánybiztos/ tevékeny buzgó hazafi/ Asztalos Pál/
földi maradványait/ zárja e sírhant/ nemzete választottai közt/
szilárdul állva/ életében polgári tiszteletet/ halála után kortársai/
részt vevő könnyüit/ méltán kiérdemelte ...”*

„Ujfalvi Sándor (1792-1866) földbirtokos, szenvedélyes vadász, emlékiró, aki a reformkor és a negyvennyolcas idők megörökítésével igazi értéket hagyott a magyar történetírásnak. Életéről és jelleméről szóljon a csatolt méltatás, amely 1909-ben készült, az Erdélyi Múzeum Egyesület félszázados ünnepére. A szomszédos sírban nyugvó feleségnek, Lészay Júliának elvesztése felett érzett fájdalmát tükrözi a sírvers egyik szakasza:

*„ ...Galamb szelid nőm sírjára
Sóhajtás közt hull a könnyem:
Szerelmed népem hazája
Tartá csak a lelket bennem ...”*

Sajnos az utolsó szakasz nemzetünkre vonatkozó óhajtása mindmáig nem teljesült:

*„ ... S lelkem boldog lesz, ha látom
Felvirulva nemzetemet.”*

Ujfalvi Sándor, Lészay Júlia és Asztalos Pál sírkőegyüttese hant nélkül, erősen romló állapotában is egységes stílust képvisel. Sírjaikban új bérlők nyugosznak, szerencsés véletlen, hogy az emlékkövek megmaradtak. Mivel három kiváló személyiségről, igaz hazafiról van szó, különös örömmel tölt el mindnyájunkat, hogy málló sírköveiket újjá varázsolhattuk.

A. Helyreállítás előtt

B. Helyreállítás után

A restaurált sírkő-együttes

